

Art. 138 § 2 k.p.a. a zezwolenie na lokalizację zjazdu

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 07, marzec 2020 11:49

Bartłomiej Zydel

Odśloni: 3650

Jak interpretować art. 138 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, czyli przepis dot. uchylecia decyzji organu I instancji przez organ II instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji w odniesieniu do decyzji ws. zezwolenia na lokalizację zjazdu? Na to pytanie odpowiedzi udzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku.

Jak przypomniał Sąd, stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy o drogach publicznych budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem ust. 2, który stanowi, że w przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi. Zezwolenie na lokalizację zjazdu – zgodnie z art. 29 ust. 3 u.d.p. – wydaje się na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem ust. 5. W zezwoleniu na lokalizację zjazdu określa się miejsce lokalizacji zjazdu i jego parametry techniczne, a w zezwoleniu na przebudowę zjazdu – jego parametry techniczne, a także zamieszcza się, w przypadku obu zezwoleń, pouczenie o obowiązku:

1. przed rozpoczęciem robót budowlanych:
 - a. dokonania czynności wymaganych przepisami ustawy – Prawo budowlane,
 - b. uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na prowadzenie robót w pasie drogowym;
 - c. uzgodnienia z zarządcą drogi projektu budowlanego zjazdu – o ile projekt budowlany jest wymagany.

W myśl art. 29 ust. 4 u.d.p. ze względu na wymogi wynikające z warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne, zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na lokalizację zjazdu lub jego przebudowę albo wydać zezwolenie na lokalizację zjazdu na czas określony. Stosownie do art. 29 ust. 5 u.d.p. decyzja o wydaniu zezwolenia na lokalizację zjazdu, o którym mowa w ust. 1, wygasa, jeżeli w ciągu 3 lat od jego wydania zjazd nie został wybudowany. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 6 u.d.p. budowa lub przebudowa zjazdu na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Z kolei obowiązujące warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać zjazdy ich usytuowanie zostały określone w §§ 76a-79 właściwego rozporządzenia.

WSA wskazał, że z powyższego wynika, iż budowa zjazdu lub przebudowa istniejącego zjazdu może nastąpić wtedy, gdy właściciel lub użytkownik wieczysty otrzyma od zarządcy drogi pozytywną decyzję administracyjną, tj. zezwolenie na lokalizację lub przebudowę zjazdu. Przepisy art. 29 u.d.p. nie precyzują kryteriów udzielenia przez zarządcę drogi zezwolenia na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, co wskazuje, że decyzja orzekająca o wydaniu takiego zezwolenia ma charakter uznania administracyjnego. Niemniej jednak, o czym przypomniał Wojewódzki Sąd, przy jej podejmowaniu zarządca drogi powinien bezwzględnie kierować się kryterium przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Z powyższego wynika zatem w ocenie Sądu, że jedynie wskazane materie mogą stanowić okoliczności istotne i mające wpływ na wydanie przez organ rozstrzygnięcia w przedmiocie zezwolenia na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, a zatem jedynie w tych „granicach” zasadne jest prowadzenie przez organy postępowania wyjaśniającego w tego typu sprawach. Jak stwierdził WSA, tylko tego rodzaju zagadnienia mogą w tego rodzaju sprawach stanowić „konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy mający istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie”, o którym mowa w art. 138 § 2 k.p.a.

Art. 138 § 2 k.p.a. a zezwolenie na lokalizację zjazdu

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 07, marzec 2020 11:49

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 3650

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 17 lutego 2020 r., III SA/Gd 879/19

Źródło: [CBOSA](#)